

vandsbrønde. Det synes jeg er en fuldstændig forfejlet måde.

Så til jordbrugskommissionerne. Ja, når der er strid om, hvem jorden skal tilfalde, så synes jeg, at de med gummistøvlerne – undskyld, det var hr. Kirks udtryk – også selv kan bidrage til at betale den konfliktløsning. Det mener jeg faktisk ikke, at staten og amterne, som der også er tale om, har grund til at bidrage så meget til, som de har gjort. Det er et glimrende og sundt sparemål.

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, nu har man jo kun to korte bemærkninger, så lad mig lige indlede mit ordførerindlæg her med at sige til fru Pia Gjellerup, at når jeg sad nede på min plads og så undrende ud under hendes svarindlæg, så skyldes det, at det er rimelig velkendt, at der har været lovbehandling herinde.

Men det, mit spørgsmål gik ud på – jeg ved ikke, om fru Pia Gjellerup har tid – var, hvad der indholdsmæssigt har ændret sig i den måde, de 1,5 mia. kr. fordeles på. Og der er jo intet ændret. De bliver fordelt på nøjagtig den måde, vi kendte til den 1. februar.

Så lægger Socialdemokraterne en masse forklaringer ind, som kun kan tages som udtryk for, at man i virkeligheden er kommet på andre tanker. Og man kan da lige så godt så erkende, at det er sådan, det er.

Ellers er det jo sådan, at nu diskuterer vi ændringsforslagene, og i morgen har vi så en debat om finansloven, som den ligger efter afstemningerne her senere på dagen.

Der har været en debat allerede omkring processen. Nogle har været kede af, at de ikke har haft lejlighed til at deltage i flere møder. Jeg noterede bl.a., at hr. Ole M. Nielsen nævnte, at han kun havde været til ét møde i Finansministeriet i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Og helt ærligt, jeg må sige til hr. Ole M. Nielsen og de øvrige, der måtte have sådan nogle synspunkter, at det er dog noget af et luksusproblem.

Kl. 17.20

Altså jeg kan da fortælle en lille historie. Jeg kommer fra et parti, som jo stort set ikke har vidst, hvor lokalerne, man forhandlede i, var, for den regering, der sad før regeringsskiftet, inviterede jo ikke til bare ét møde, bare en enkelt sølle kop kaffe i Finansministeriet, om finanslovforslaget, men sagde derimod fuldstændig noncha-

lant, at Dansk Folkeparti gad man overhovedet ikke bruge tid på, ikke engang en time en mandag formiddag, hvor jeg tror, hr. Ole M. Nielsen fik den glæde at komme i Finansministeriet.

Så jeg må nok sige, at noget af den kritik, der kommer omkring processen, preller altså, tilgiv mig, fuldstændig af på Dansk Folkeparti. Den må ligesom rettes andre steder hen og ikke til Dansk Folkeparti, og jeg opfatter det såmænd heller ikke, som om den var rettet til os.

For vores vedkommende skal vi takke regeringen og specielt selvfølgelig finansministeren for en konstruktiv proces omkring finansloven. Vi synes, at aftalen om finansloven er indgået ret hurtigt, men det har der også været behov for, for man kan jo sige, at det handler om at få taget magten tilbage i parlamentet.

Altså så længe vi er inde i finansåret og der løber en midlertidig bevillingslov, jamen så ligger, kan man sige, en stor del af kompetencen hos finansministeren, og der må det jo også være i Folketingets interesse sådan rent principielt at få vedtaget en finanslov og dermed få rykket tingene tilbage i Folketinget igen. Det kommer så på plads med vedtagelsen af den finanslov, der er enighed om blandt et flertal her i Folketinget.

Udgangspunktet for forhandlingerne var selvfølgelig det finanslovsforslag, vi fik præsenteret, og hvor jeg vil trække nogle hovedpunkter frem i forhold til det, vi så også har haft en mulighed for at påvirke.

Udgangspunktet var, at man ikke skulle finansiere merudgifter med yderligere skattestigninger, det, man havde været vant til i så mange år, at hver gang man fik en god idé, så finansierede man den ved at hæve en skat eller en afgift. Man skulle på den måde tvinges, kan man sige, til at foretage reelle prioriteringer inden for det offentlige.

Det er noget, Dansk Folkeparti har sagt år efter år, at det er der behov for, og derfor sagde vi også allerede ved førstebehandlingen, som vi har gjort det tidligere, at vi har støttet skattestoppet som tanke her for de kommende år, så vi får mulighed for at få den prioritering igennem.

Med aftalen, der er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, har vi fastholdt, at de initiativer, der tages med aftalen, er sket inden for den økonomiske ramme, der har været til rådighed, og ikke med nye skatter og afgifter.

Et andet punkt har vi allerede berørt under debatten, nemlig de 1,5 mia. kr. mere til sygehuse. Allerede inden førstebehandlingen af rege-